

Med Hensyn til Ændringsforslag under Nr. 25, som angaar en forandret Affattelse af § 15, skal jeg gøre den Bemærkning, at Udvalget har ment, at det vilde være naturligt at give Ansøgeren Beslighed til, forinden Kommissionen overhovedet træffer nogen Afgørelse enten i Formaliteten eller i Realiteten, at blive bekendt med de Indvendinger, man har imod hans Opfindelse. Det er naturligt, fordi det meget let kan hændes, at en ganske ringe Forklaring i og for sig kan gøre al videre Vanskelighed overflødig, saaledes at der ikke bliver Tale om andet, end at Ansøgeren meget let vil kunne oplyse de Ting, Kommissionen finder uklare. Derfor har man ment, at en Omredaktion vilde være heldig. — Ligeledes er der med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 26 til § 17 egentlig kun den korte Bemærkning at gøre, at det Stykke, man foreslaar at tilføje, staar bedre her end i § 18, hvor det omtrent enslydende findes. Det synes naturligere, at Bestemmelsen om, at Kommissionen er berettiget til at indhente Erklæringer eller Oplysninger fra Værdighededer, der maatte have særlig Sagskundskab angaaende den paagældende Opfindelse, findes i § 17 i Stedet for § 18, hvor det nu staar. — Ligeledes er Ændringsforslag Nr. 27 en ren Redaktionsændring, og Nr. 28 er allerede omtalt. — Ændringsforslag Nr. 29 gaar kun ud paa at føre et Stykke fra § 5 over til § 20; jeg bemærkede før, at her fandt det en naturlig Plads, kun en mindre Omredaktion har fundet Sted. — Ændringsforslag Nr. 30 og 31 ere rene Redaktionsændringer, som jeg heller ikke behøver at omtale.

§ 23 og Ændringsforslag Nr. 32 dertil indeholde derimod Spørgsmaal af principiel Betydning. Der har været forhandlet en Del i Udvalget om det Spørgsmaal, hvorvidt det skulde være Betingelsen for Patentretten, at Udøvelsen af Patentet finder Sted her i Landet. Det er Tilfældet nu. Nu gives Patentet saaledes, at Patenthaveren inden en vis Frist skal bringe det til Udøvelse her i Landet. Udvalget er ogsaa af den Mening, at det, man giver Patent for, maa udøves her i Landet for den danske Industri Skyld og for danske Mænds Skyld i det hele taget, ikke blot af Hensyn til den Bestæftigelse af danske Mænd, som der derigennem bliver Tale om, men ogsaa af Hensyn til den Kundskab og Nytte, som kan høstes derved, at man er med til at arbejde paa Udførelsen af en saadan Genstand. Derfor mener Udvalget, man i Princippet bør holde paa, at de samme Grundsætninger, som ere fulgte hidtil, ogsaa følges for Fremtiden,

men det er ikke blindt for, at der er Tilfælde, hvor det er vanskeligt at overholde det, nemlig Tilfælde, hvor Omkostningerne ved Udøvelse af Patentet her i Landet staa i et afgjort Misforhold til den Omsætning, som finder Sted her, saaledes at det vilde være ubilligt at paalægge den Patenthaver, som sad inde med et saadant Patent, at han netop skulde anvende en Del Penge paa at udøve Virksomheden her i Landet, naar det ikke betalte sig for ham. For at komme ud over denne Vanskelighed har Udvalget foreslaaet i Slutningen af Ændringsforslaget Nr. 32 at overlade til Patentkommissionen i saadanne Tilfælde at fritage vedkommende for at udøve Virksomheden her i Landet paa Betingelse af, at han drager Omsorg for, at Genstanden stadig er i Handelen til Købs for enhver; thi det maa under alle Omstændigheder være Betingelsen for, at Patentretten vedblivende kan bevares. Men ved Siden deraf skal jeg gøre opmærksom paa, at der bør ske den Forandring i § 23, at alle de Tilfælde, som der er Tale om, maa kunne være Genstand for Undersøgelse ved Domstolene. Efter Lovforslaget staar der uden videre, at Patentet bortfalder i tre Tilfælde, og „endvidere kan det ved Dom bestemmes, at et Patent skal anses for bortfaldet“. Udvalget har ment, at man burde i det hele taget lade Domstolene kunne faa Afgørelsen af disse Spørgsmaal. Det er i og for sig naturligt, at naar der er Spørgsmaal om at fortabe en Ret, maa vedkommende have Afgang til at søge Domstolene, en Afgang, som ogsaa Regeringen har villet tillægge ham i et bestemt Tilfælde. Altsaa gaar Ændringsforslaget ud paa at stille det sidste Stykke af § 23 som et Nr. 4, saaledes at alle fire Punkter underkastes samme Vilkaar; og saaledes bliver der altsaa fire Tilfælde, i hvilket Patentet bortfalder, og hvert enkelt af dem kan blive Genstand for Afgørelse ved Domstolene. Det er navnlig en Afgørelse, som kan faa Betydning under Sager, som anlægges af selve Patenthaveren mod den, som efter hans Mening har overtraadt hans Patent, idet den sidste maa kunne gøre gældende, at Patentet er bortfaldet i Henhold til § 23, derved kunne Domstolene komme til at undersøge, om Betingelserne for dets Bortfalden ogsaa ere til Stede. — Ændringsforslaget under Nr. 33 er kun en ren Redaktionsændring. Derimod er stillet et Forslag af noget større Betydning under Nr. 34, det gaar ud paa, at Paragraffens sidste Punktum bortfalder, idet man har ment, at der ingen Grund er til, at Sag om at faa et Patent erklæret for ugyldigt skulde præscriberes i en kortere